

V roce 1921 podalo několik občanů Velké V., mezi nimi st-lé, k zsv-u v Praze žádost, aby obec H. byla opětně rozloučena ve dvě samostatné obce Velkou V. a H. z toho důvodu, že nebyly splněny předpoklady a podmínky předchozího sloučení těchto dvou obcí a že se nedostavily předpokládané výhody sloučení, ba naopak že sloučením nastalo zhoršené situace vzhledem k tomu, že poplatníkům jsou ukládána nepoměrně větší břemena veřejná, než jak tomu bylo před sloučením.

Nař. rozhodnutím zsv v souhlase se zsp-ou nepovolil dle § 3 ob. zřiz. žádané rozloučení, protože není podstatného důvodu, aby bylo něco měněno na stavu, jenž byl zjednán r. 1914 provedeným sloučením obou těchto obcí.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Dle § 3 obec. zřiz. ze 16. dubna 1864 č. 7 z. z. ve znění zák. z 19. srpna 1893 č. 59 z. z., který jedná o rozloučení obcí, rozhoduje o tom, může-li se rozloučení státi či nikoliv, výbor zemský dohodnuv se o tom se zsp-ou. Před konečným rozhodnutím jest slyšeti příslušné okr. zastupitelstvo.

Z toho, že zák. pro řešení této otázky nastanoví žádného řízení, v němž by se snad mělo přihlížeti k určitým poměrům, a v němž by snad jednotlivcům náleželo postavení strany nebo právo o rozloučení býti slyšenu, jest zřejmo, že rozloučení obce jest otázkou veř. zájmu, který se nestává právem jednotlivce tím, že jednotlivec řešení této otázky navrhl. Úvaha o ní a úprava její zůstává výhradně a vždy jen součástí pravomoci úřadů k tomu povolaných.

Nepříznává-li jednotlivým občanům zák. ani subjektivní nárok na rozloučení obcí, ani v řízení k tomu vedoucím postavení a práva strany, nelze st-le uznati za oprávněné, aby výrok žal. úřadu, kterým bylo jimi navržené rozloučení obce odepřeno, potírati stížností před nss-em.

Musila býti tudíž stížnost odmítnuta jako nepřipustná, aniž bylo možno zabývati se věcnými námitkami v ní uplatňovanými.

Č. 3109.

Obecní volby: * Podle § 5 vol. řádu není z volitelnosti do obecního zastupitelstva vyloučen zřízenec městské elektrárny, který není trvale ustanoven.

(Nález ze dne 14. ledna 1924 č. 539).

Věc: Ignát W. v Kam. Š. proti politické exposituře v Čes. Kamenici o volitelnost do obecního zastupitelstva.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím byla podle § 53 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb. volba st-le, strojníka městského a elektrického podniku, za člena obecního zastupitelstva v K. Š. prohlášena neplatnou z důvodu, že st-l jako obecní zaměstnanec podléhá disc. moci obecního zastupitelstva, resp. výboru obcí ve správě elektrického podniku dosazeného, pročež dle § 5 č. 1 vol. ř. za člena obecního zastupitelstva volen býti nemůže.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Stížnost namítá nař. rozhodnutí nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že žal. úřad nesprávně zařadil st-le mezi zaměstnance obecní, kteří jsou dle § 5 č. 1 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb. vyloučení z volitelnosti.

Tento předpis zákona ustanovuje, že za členy obecního zastupitelstva a obecních komisí v obcích s méně než 5000 obyvatelů nemohou býti voleni zaměstnanci obecní, nad nimiž přísluší obecnímu zastupitelstvu neb obecní radě moc disciplinární.

Kdežto starý řád volení v obcích ze 16. dubna 1864 č. 7 z. z. v § 11 ustanovoval, že do obecního zastupitelstva voleny býti nemohou osoby ve službě obecní postavené, pokud jsou ve skutečné službě a když z ní vystoupily, pokud nesložily účtů nebo nedaly náhrady, ke které byly povinny, nový řád volební vylučuje z volitelnosti toliko ony zaměstnance, kteří podléhají disciplinární moci obecního zastupitelstva neb obecní rady.

Z porovnání těchto dvou předpisů vyplývá, že nový volební řád změnil kritérium pro posuzování volitelnosti resp. nevolitelnosti obecních zaměstnanců, opustil dřívější známku: materiální závislost na obci jako důvod pro vyloučení z volitelnosti a uznal nevolitelnými toliko ty zaměstnance, kteří podléhají disc. moci obce resp. jejích zastupitelských orgánů.

Disc. řízení a potrestání podléhají pak a) dle §§ 12—18 zák. z 29. května 1908 č. 35 z. z. (kteréž předpisy zák. z 23. července 1919 č. 443 Sb. změny nedoznaly) úředníci obcí, b) dle § 10 zák. ze 17. prosince 1919 č. 16 Sb. ex 1920 a prov. nař. k němu ze 14. srpna 1920 č. 483 Sb. trvale ustanovení zřizenci obecní.

Není tedy pochyby, že zaměstnanci obecními vyloučenými z volitelnosti po rozumu § 5 vol. ř. jsou všichni úředníci obce, ze zřizenců pak toliko ti, kteří jsou trvale ustanoveni, t. j. v poměru, který může býti zrušen jen po provedení disc. řízení zákonem předepsaného. Jiné osoby, které konají službu neb práci u obce na základě jiného poměru služebního nebo pracovního, nejsou v § 5 vol. ř. míněny.

Ze spisů správních, zejména ze zprávy purkmistrovského úřadu v K. Š. z 24. září 1923, jest zřejmo, že st-l jest jako strojník přijat do služby obce smlouvou námezdní. S touto zprávou zároveň předložený protokol z téhož dne obsahuje vyjádření st-le, že jest »v elektrárně toliko smluvně ustanoven«. Když obec, předkládajíc toto vyjádření, netvrdila, ani že by st-l byl úředníkem obce, ani trvale ustanoveným zřizencem jejím, ano naopak potvrdila správnost udání st-lova, nelze dospěti k úsudku, že st-l k té neb oné kategorii zaměstnanců obecních náleží. Nenáleží-li pak ani ke kategorii úředníků, ani ke kategorii trvale ustanovených zřizenců, nepodléhá disc. moci obecního zastupitelstva neb obecní rady, nýbrž může jeho služební poměr býti zrušen i bez předchozího řízení disc.

Prohlásil-li žal. úřad volbu st-le do obecního zastupitelstva přes to za neplatnou, porušil zák. a musilo býti jeho rozhodnutí zrušeno po rozumu § 7 zák. o ss.

Č. 3110.

Administrativní řízení: Kdy není nedostatek podpisu a razítka na úředním vyřízení podstatnou vadou řízení?